

Ilon ja rohkeuden Henki

Piispojen tervehdys seurakunnille helluntaina 2007

Helluntaina juhlimme yhdessä kaikkien kristittyjen kanssa Pyhän Hengen vuodattamista. Helluntai on kirkon syntymäpäivä. Sillä on tärkeä sanoma meille tänään.

Kristittyinä olemme kaikessa riippuvaisia Pyhästä Hengestä. Hän on kolmiyhteisen Jumalan elävä persoona, joka puhuu meille pyhässä Raamatussa. Palvomme häntä yhdessä Isän ja Pojan kanssa. Hän rukoilee puolestamme Isää silloinkin, kun emme itse osaa tai jaksa (Room. 8:26). Ilman häntä ei ole pelastavaa uskoa, ei palvelevaa rakkautta eikä kristillistä kirkkoa. Nöyrä rukous "lähetä meille Pyhä Henkesi" on kirkon sydänäänä aina ja kaikkialla.

Helluntain Henki on ilon ja rohkeuden henki. Pyhä Henki tuo Jumalan hyvyyden ja Kristuksen rakkauden keskellemme. Hän on *Eläväksi tekijä*, joka herättää meissä hengellisen kaipauksen, synnyttää uskon ja vie Kristuksen luo. Nimensä mukaisesti Pyhä Henki on *Pyhittäjä*, joka tekee syntisistä ihmisistä pyhiä. *Totuuden Henkenä* hän opettaa kuulemaan Jumalan sanaa, ymmärtämään sitä ja pysymään siinä. Kärsimyksessä ja surussa hän lähestyy meitä *Lohduttajana*. Ahdistuksissa ja vainoissa hän on *Puolustaja*.

Helluntaina vuodatettu Henki antoi apostoleille rohkeuden "astua esiin" ja julistaa hyvää sanomaa kaikilla kielillä kaikille kansoille. Pyhä Henki yhdisti ensimmäiset kristityt ja kokosi heidät sanan ja sakramenttien yhteyteen. Saatuaan Hengen lahjan kristityt "kuuntelivat ja noudattivat uskollisesti apostolien opetusta, elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat" (Ap. t. 2:42).

Myös tänään Pyhä Henki varustaa kirkkonsa monenlaisilla armolahjoilla eli karismoilla. Kirkko on kuin "äiti, joka Jumalan sanalla synnyttää jokaisen kristityn ja kantaa häntä" (Iso katekismus). Kasteessa Henki synnyttää meidät uudesti ja liittää Kristukseen. Ehtoollisessa hän vahvistaa uskoamme ja rakkauttamme. Siksi evankeliumia julistava ja pyhiä sakramentteja jakava kirkko on karismaattinen yhteisö.

Pyhän Hengen vaikutukset näkyvät elämän keskellä. Hengen hedelmää ovat "rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä" (Gal. 5:22). Apostoli Paavali muistutti erityisesti siitä armo

lahjasta, joka on suurin, mutta jota usein väheksytään arkisena: "Suurin niistä on rakkaus" (1. Kor. 13:13).

Karismaattisuudella tarkoitetaan myös kokemuksellista kristillisyyttä. Siihen voi liittyä esimerkiksi parantumista, liikutusta, profetoimista ja kielillä puhumista. Tällainen kristillisuus on osa seurakuntiemme elämää.

Pyhän Hengen synnyttämään kokemuksellisuuteen voi kytkeytyä myös ihmisen omia pyrkimyksiä. Paavali joutui Korintissa ohjaamaan kokemusten vapaata kuohuntaa kohti tervettä hengellisyyttä. Seurakuntalaisia jakava, epäjärjestystä synnyttävä ja arkisia armolahjoja väheksyvä karismaattisuus ei rakenna kirkkoa. Oikeassa käytössä henkilahjat rakentavat keskinäistä yhteyttä ja syventävät Kristukseen juurtunutta uskoa.

Kirkon usko ja yksityisen kristityn kokemus tarvitsevat ja tukevat toisiaan. Ilman kokemusta usko menettää innon ja on vaarassa kaventua. Ilman "tervettä oppia" (2. Tim. 4:3) kokemus irtoaa kirkon yhteisestä uskosta ja on vaarassa ajautua vääränlaiseen yksilöllisyyteen. Kirkossa kaikkea on tutkittava ja arvioitava Jumalan pyhän sanan valossa.

Paavali halusi seurakunnan olevan selvillä kaikista Hengen lahjoista. Kuitenkin hän kehotti tavoittelemaan kaikkein arvokkaimpia armolahjoja seurakunnan rakentamiseksi. Siksi mekin iloitemme armolahjoista, jotka elävöittävät rukousta, vahvistavat sitoutumista ja synnyttävät nöyrää ylistystä vastauksena Jumalan rakkauteen. Kaiken tämän "saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo" (1. Kor. 12:11).

Sanan ja sakramenttien välityksellä Pyhä Henki synnyttää iloa, rauhaa ja rakkautta. Hän tuo Jumalan armon luoksemme.

Helluntaina rukoilemme, että ilon ja rohkeuden Henki siunaisi kirkkoamme hyvillä lahjoillaan.

*Tule, Pyhä Henki, tänne,
laskeudu taivaasta alas
meidän sydämissämme Kristusta kirkastamaan.*

*Tule, köyhäin apu,
tule, lahjain antaja,
tule, sielun kirkkaus,
sinä paras lohduttaja,
sielun hyvä vieras ja suloinen lämpö.*

*Töissä sinä olet lepo,
helteessä virvoitus,
murheessa lohdutus.*

*Sinä kaikkein pyhin kirkkaus ja valo,
täytyä uskollistesi sydämet.
Ilman sinun voimaasi ei ole mitään viatonta.*

*Pese se, mikä saastainen on,
kastele se, mikä kuiva on,
paranna, mikä haavoitettu on,
pehmitä, mikä kova on,
lämmitä, mikä kylmä on,
etsi kaikkia eksyneitä.*

*Anna uskollisillesi,
jotka sinuun turvautuvat,
pyhät lahjasi.
Anna uskon vahvistusta,
anna autuas loppu,
anna iäinen ilo.*

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispat

Jukka Paarma

Eero Huovinen

Voitto Huotari

Wille Riekkinen

Juha Pihkala

Samuel Salmi

Mikko Heikka

Simo Peura

Kari Mäkinen

Gustav Björkstrand